

IV. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

RIL

With regard to the work of the High Court of Cassation and Justice (Panel on the appeal in the interest of the law), two acceptance decisions were handed down concerning: Law no. 85/2014 on insolvency prevention and insolvency procedures; GD no. 1086/2004 for the establishment of specific allowances and of daily allowance, accommodation and food entitlements due to personnel participating in missions abroad.

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), four decisions were published regarding: Criminal Code; Law No 7/2006 on the Status of Parliamentary Civil Servants; Code of Civil Procedure, as amended by Law No 310/2018 amending and supplementing Law No 134/2010 on the Code of Civil Procedure; Law No 309/2002 on the recognition and granting of certain rights to persons who completed their military service in the General Directorate of the Labour Service between 1950 and 1961.

RIL

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 27/2022
(M. OF. NR. 64/26.01.2023): ART. 173 ALIN. (2), ART. 174
ȘI ART. 180 DIN LEGEA NR. 85/2014 PRIVIND PROCEDURILE
DE PREVENIRE A INSOLVENȚEI ȘI DE INSOLVENȚĂ

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ	Complet RIL	Art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind	Procedura insolvenței nu poate fi închisă înainte de

nr. 27/2022 (M. Of. nr. 64 din 26 ianuarie 2023)		procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 173 alin. (2), precum și ale art. 180	soluționarea prin hotărâre definitivă a acțiunii de atragere a răspunderii pentru intrarea în insolvență, formulată în temeiul art. 169 din Legea nr. 85/2014.
---	--	---	---

În M. Of. nr. 64 din 26 ianuarie 2023 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 27/2022** privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 173 alin. (2), precum și ale art. 180 din aceeași lege.

Astfel, Înalta Curte a statuat că **procedura insolvenței nu poate fi închisă înainte de soluționarea prin hotărâre definitivă a acțiunii de atragere a răspunderii pentru intrarea în insolvență, formulată în temeiul art. 169 din Legea nr. 85/2014.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 173 alin. (2), art. 174 și art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 27/2022

Prin **Decizia nr. 27/2022**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași și, în consecință, a stabilit că „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 173 alin. (2), precum și ale art. 180 din aceeași lege, procedura insolvenței nu poate fi închisă înainte de soluționarea prin hotărâre definitivă a acțiunii de atragere a răspunderii pentru intrarea în insolvență, formulată în temeiul art. 169 din Legea nr. 85/2014”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 24/2022
(M. OF. NR. 77/30.01.2023): ART. 1 ALIN. (1) DIN H.G.
NR. 1086/2004 PENTRU STABILIREA SPORURILOR SPECIFICE
ȘI A DREPTURILOR DE DIURNĂ, CAZARE ȘI HRANĂ
CUVENITE PERSONALULUI PARTICIPANT LA MISIUNI
ÎN AFARA TERITORIULUI STATULUI ROMÂN**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 24/2022 (M. Of. nr. 77 din 30 ianuarie 2023)	Complet RIL	Art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului (H.G.) nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român	Scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații.

În M. Of. nr. 77 din 30 ianuarie 2023 s-a publicat Decizia ÎCCJ (complet RIL) nr. 24/2022 privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor **art. 1 alin. (1) din H.G. nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român.**

Astfel, Înalta Curte a statuat că **scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 1 alin. (1) din H.G. nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român

„(1) Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2 lit. b) și c) din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, beneficiază de diurnă în valută, care nu include cheltuieli de hrană, calculată în baza ordinului de numire în funcție, de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară, după executarea misiunii, astfel:

- a) ofițerii – 40 de dolari SUA/zi/persoană;*
- b) alte categorii de personal – 35 de dolari SUA/zi/persoană”.*

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 24/2022

Prin **Decizia nr. 24/2022**, ÎCCJ (Complet RIL) a **admis** recursul în interesul formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașovși, în consecință, a stabilit că *„în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații”.*

HP

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 78/2022 (M. OF. NR. 51/18.01.2023): ART. 335 ALIN. (2) DIN CODUL PENAL

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 37/2022 (M. Of. nr. 51 din 18 ianuarie 2023)	Complet DCD/P	Art. 335 alin. (2) C. pen.	Potrivit legislației române, conducerea pe drumurile publice a unui vehicul de către o persoană care deține un permis de conducere provizoriu valabil, eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), constituie infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, în situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România.

În M. Of. nr. 51 din 18 ianuarie 2023 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 78/2022 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat

de autoritatea competentă din Marea Britanie («Provisional Driving Licence»), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România”?

Astfel, Înalta Curte a statuat că **potrivit legislației române, conducerea pe drumurile publice a unui vehicul de către o persoană care deține un permis de conducere provizoriu valabil, eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), constituie infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, în situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

„(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 78/2022

Prin **Decizia nr. 78/2022**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția penală prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie («Provisional Driving Licence»), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din **Codul penal**, respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?” și stabilit că **potrivit legislației române, conducerea pe drumurile publice a unui vehicul de către o persoană care deține un permis de conducere provizoriu valabil, eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), constituie infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, în situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 80/2022
(M. OF. NR. 54/19.01.2023): ART. 73[^]1 ALIN. (13)
DIN LEGEA NR. 7/2006 PRIVIND STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC PARLAMENTAR**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 80/2022 (M. Of. nr. 54 din 19 ianuarie 2023)	Complet DCD/C	Art. 73[^]1 alin. (13) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar	<i>Dispoziția de trimitere din cuprinsul textului la prevederile art. 83-92 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, vizează toate condițiile legale pentru instituirea pensiei de urmaș, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de determinare a cuantumului acesteia – procentual din punctajul mediu anual realizat de susținător, aferent pensiei prevăzute la alin. (1) al art. 89 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.</i>

În M. Of. nr. 54 din 19 ianuarie 2023 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 80/2022 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile privind interpretarea art. 73[^]1 alin. (13) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar.

Astfel, Înalta Curte a statuat că **dispoziția de trimitere din cuprinsul textului la prevederile art. 83-92 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii**

publice, cu modificările și completările ulterioare, vizează toate condițiile legale pentru instituirea pensiei de urmaș, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de determinare a cuantumului acesteia – procentual din punctajul mediu anual realizat de susținător, aferent pensiei prevăzute la alin. (1) al art. 89 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

1. Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar:

„Art. 73^{^1}

(13) Pensia de urmaș se cuvine copiilor și soțului supraviețuitor ai funcționarului public parlamentar, în condițiile art. 83-92 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare”.

2. Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice:

„Art. 83

Pensia de urmaș se cuvine copiilor și soțului supraviețuitor, dacă susținătorul decedat era pensionar sau îndeplinea condițiile pentru obținerea unei pensii.

Art. 84

Copiii au dreptul la pensie de urmaș:

a) până la vârsta de 16 ani;

b) dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ organizată potrivit legii, până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani;

c) pe toată durata invalidității de orice grad, dacă aceasta sa ivit în perioada în care se aflau în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) sau b).

Art. 85

(1) Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș pe tot timpul vieții, la împlinirea vârstei standard de pensionare, dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin 15 ani.

(2) În cazul în care durata căsătoriei este mai mică de 15 ani, dar de cel puțin 10 ani, cuantumul pensiei de urmaș cuvenit soțului supraviețuitor se diminuează cu 0,5% pentru fiecare lună, respectiv cu 6,0% pentru fiecare an de căsătorie în minus.

Art. 86

(1) Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș, indiferent de vârstă, pe perioada în care este invalid de gradul I sau II, dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin un an.

(2) Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș, indiferent de vârstă și de durata căsătoriei, dacă decesul soțului susținător s-a produs ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale și dacă nu realizează venituri lunare din activități dependente aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II, ori dacă acestea sunt mai mici de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 87

Soțul supraviețuitor care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 85 și la art. 86 alin. (1) beneficiază de pensie de urmaș pe o perioadă de 6 luni de la data decesului, dacă în această perioadă nu realizează venituri lunare din activități dependente aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II, sau dacă acestea sunt mai mici de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 88

Soțul supraviețuitor care are în îngrijire, la data decesului susținătorului, unul sau mai mulți copii în vârstă de până la 7 ani, beneficiază de pensie de urmaș până la data împlinirii de către ultimul copil a vârstei de 7 ani, în perioadele în care nu realizează venituri lunare din activități dependente aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II, sau dacă acestea sunt mai mici de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 89

(1) Pensia de urmaș se stabilește, după caz, din:

a) pensia pentru limită de vârstă aflată în plată sau la care ar fi avut dreptul, în condițiile legii, susținătorul decedat;

b) pensia de invaliditate gradul I, în cazul în care decesul susținătorului a survenit înaintea îndeplinirii condițiilor pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă.

(2) Cuantumul pensiei de urmaș se stabilește procentual din punctajul mediu anual realizat de susținător, aferent pensiei prevăzute la alin. (1), în funcție de numărul urmașilor îndreptățiți, astfel:

a) 50% – pentru un singur urmaș;

b) 75% – pentru 2 urmași;

c) 100% – pentru 3 sau mai mulți urmași.

Art. 90

Cuantumul pensiei de urmaș, în cazul orfanilor de ambii părinți, se stabilește prin însumarea drepturilor de pensie de urmaș, calculate după fiecare părinte.

Art. 91

În cazul modificării numărului de urmași, pensia se recalculează în conformitate cu dispozițiile art. 89 alin. (2).

Art. 92

Copiii și soțul supraviețuitor care au dreptul la o pensie proprie și îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru obținerea pensiei de urmaș după susținătorul decedat pot opta pentru cea mai avantajoasă pensie”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 80/2022

Prin **Decizia nr. 80/2022**, ÎCCJ (Complet DCD) a **admis** sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași – Secția litigii de muncă și asigurări sociale prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept și, în consecință, **a stabilit** că, în interpretarea art. 73¹ alin. (13)

din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, *dispoziția de trimitere din cuprinsul textului la prevederile art. 83-92 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, vizează toate condițiile legale pentru instituirea pensiei de urmaș, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de determinare a cuantumului acesteia – procentual din punctajul mediu anual realizat de susținător, aferent pensiei prevăzute la alin. (1) al art. 89 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.*

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 79/2022
(M. OF. NR. 61/25.01.2023): ART. 497
DIN CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 79/2022 (M. Of. nr. 61 din 25 ianuarie 2023)	Complet DCD/C	Art. 497 din Codul de procedură civilă, în forma modificată prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă în corelație cu prevederile art. 492 alin. (1), art. 498 și ale art. 501 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă	<i>În cazul în care în al doilea ciclu procesual se admite recursul, casându-se decizia atacată, Înalta Curte de Casație și Justiție va reține cauza spre judecare în fond numai atunci când nu ar fi pusă în situația de a proceda la analizarea stării de fapt prin recalificarea faptelor sau prin completarea sau readministrarea probatoriului, în caz contrar cauza urmând a fi trimisă spre rejudecare la instanța de apel sau, după caz, la prima instanță.</i>

În M. Of. nr. 61 din 25 ianuarie 2023 s-a publicat **Decizia nr. 79/2022** referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile privind interpretarea dispozițiilor art. 497 din Codul de procedură civilă, în forma modificată prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă în corelație cu prevederile art. 492 alin. (1), art. 498 și ale art. 501 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, Înalta Curte a statuat că în cazul în care în al doilea ciclu procesual se admite recursul, casându-se decizia atacată, Înalta Curte de Casație și Justiție va reține cauza spre judecare în fond numai atunci când nu ar fi pusă în situația de

a proceda la analizarea stării de fapt prin recalificarea faptelor sau prin completarea sau readministrarea probatoriului, în caz contrar cauza urmând a fi trimisă spre rejudecare la instanța de apel sau, după caz, la prima instanță.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile:

Codul de procedură civilă

„Art. 497 – Soluțiile pe care le poate pronunța Înalta Curte de Casație și Justiție

Înalta Curte de Casație și Justiție, în caz de casare, trimite, o singură dată în cursul procesului, cauza spre o nouă judecată instanței de apel care a pronunțat hotărârea casată ori, atunci când este cazul și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 480 alin. (3), primei instanțe, a cărei hotărâre este, de asemenea, casată. Atunci când interesele bunei administrări a justiției o cer, cauza va putea fi trimisă oricărei alte instanțe de același grad, cu excepția cazului casării pentru lipsă de competență, când cauza va fi trimisă instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competent potrivit legii. În cazul în care casarea s-a făcut pentru că instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești sau când s-a încălcat autoritatea de lucru judecat, cererea se respinge ca inadmisibilă”.

„Art. 498 – Soluțiile pe care le pot pronunța alte instanțe de recurs

(1) În cazul în care competența de soluționare a recursului aparține tribunalului sau curții de apel și s-a casat hotărârea atacată, rejudecarea procesului în fond se va face de către instanța de recurs, fie la termenul la care a avut loc admiterea recursului, situație în care se pronunță o singură decizie, fie la un alt termen stabilit în acest scop.

(2) Instanțele prevăzute la alin. (1) vor casa cu trimitere, o singură dată în cursul procesului, în cazul în care instanța a cărei hotărâre este atacată cu recurs a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului sau judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterea fondului. În vederea rejudecării, cauza se trimite la instanța care a pronunțat hotărârea casată ori la altă instanță de același grad cu aceasta, din aceeași circumscripție. Dispozițiile art. 497 se aplică în mod corespunzător, în caz de necompetență, de depășire a atribuțiilor puterii judecătorești și de încălcare a autorității de lucru judecat”.

„Art. 501 – Judecata în fond după casare

(1) În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru instanța care judecă fondul.

(2) Când hotărârea a fost casată pentru încălcarea regulilor de procedură, judecata va reîncepe de la actul anulat.

(3) După casare, instanța de fond va judeca din nou, în limitele casării și ținând seama de toate motivele invocate înaintea instanței a cărei hotărâre a fost casată.

(4) În cazul rejudecării după casare, cu reținere sau cu trimitere, sunt admisibile orice probe prevăzute de lege”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 79/2022

Prin **Decizia nr. 79/2022**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția I civilă prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, *a stabilit* că, în interpretarea dispozițiilor art. 497 din Codul de procedură civilă, în forma modificată prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în corelație cu prevederile art. 492 alin. (1), art. 498 și ale art. 501 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, *în cazul în care în al doilea ciclu procesual se admite recursul, casându-se decizia atacată, Înalta Curte de Casație și Justiție va reține cauza spre judecare în fond numai atunci când nu ar fi pusă în situația de a proceda la analizarea stării de fapt prin recalificarea faptelor sau prin completarea sau readministrarea probatoriului, în caz contrar cauza urmând a fi trimisă spre rejudecare la instanța de apel sau, după caz, la prima instanță.*

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 73/2022
(M. OF. 72/27.01.2023): ART. 5 ALIN. (1) LIT. A) ȘI LIT. B)
TEZA FINALĂ DIN LEGEA NR. 309/2002**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 73/2022 (M. Of. nr. 72 din 27 ianuarie 2023)	Complet DCD/C	Art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) teza finală din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961	Văduvele supraviețuitoare care nu s-au recăsătorit beneficiază nu doar de scutirea de la plata taxei de abonament la radio și televizor, ci și de asistență medicală și medicamente în mod gratuit, atât în tratamentul ambulatoriu, cât și în timpul spitalizării.

În M. Of. nr. 72 din 27 ianuarie 2023 s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 73/2022 privind interpretarea dispozițiilor art. 5 lit. a) și lit. b) teza finală din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Înalta Curte a statuat că văduvele supraviețuitoare care nu s-au recăsătorit beneficiază nu doar de scutirea de la plata taxei de abonament la radio și televizor, ci și de asistență medicală și medicamente în mod gratuit, atât în tratamentul ambulatoriu, cât și în timpul spitalizării.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) teza finală din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961

„a) asistență medicală și medicamente în mod gratuit, atât în tratamentul ambulatoriu, cât și în timpul spitalizării;

b) scutirea de la plata taxei de abonament la radio și televizor. De aceste drepturi beneficiază și văduvele supraviețuitoare ale persoanelor care s-au aflat în situația prevăzută la art. 1, care nu s-au recăsătorit”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 73/2022

Prin **Decizia nr. 73/2022**, ÎCCJ (Complet DCD/C) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 9 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 1.653/110/2021 și, în consecință, a stabilit că: **„în interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) teza finală din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, cu modificările și completările ulterioare, văduvele supraviețuitoare care nu s-au recăsătorit beneficiază nu doar de scutirea de la plata taxei de abonament la radio și televizor, ci și de asistență medicală și medicamente în mod gratuit, atât în tratamentul ambulatoriu, cât și în timpul spitalizării”.**